

Liepājas RB skaisti un atraktīvi nosvin septiņdesmitgadi!

Lai gan Liepājas biedrības īstais 70 gadu jubilejas datums ir 6. aprīlī un biedrība savā biedru lokā to atzīmēja 10. aprīlī, lielais jubilejas pasākums ar viesu piedalīšanos tika svinēts 12. maijā.

Piedalījās ap 40 svinētāju, neskaitot kuplo dzirdīgo bērnu deju pulciņu "Akmens". Bērni veidoja viesu sagaidīšanas Goda aleju uz Liepājas nama kāpnēm no pirmā līdz pat trešajam stāvam – tas bija tik aizkustinoši un skaisti! Bērnu 3 dejas arī ievadīja pasākumu. Visu notiekošo režisēja Aldis Ādamsons – viņš neapšaubāmi bija šī pasākuma motors un sabiedrības dvēsele ...

Liepājas biedrību apaļajā, cienījamā 70 gadu jubilejā no LNS valdes sirsnīgi sveica viceprezidente Brigita Lazda un divi valdes locekļi Juris Grundulis un Zigmārs Ungurs. Sekoja daudzu citu sveicieni... **Tālāk lasiet 3. lpp.**

Valmieras domā un rēķa

**LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS
22. AMATIERMĀKSLAS FESTIVĀLS**

2. jūnijā

**STŪRU STŪRIEM
TĒVU ZEME**

Programmā:

- plkst. 12 Gājiens (no Semināra un Rīgas ielu kustoņuma)
- plkst. 13 Koncerts Valmieras Kultūras namā
- plkst. 16:30 Vakara balle Valmieras Kultūras namā

IEEJA BRĪVA

Īpašais apsveikums

Apsveicam Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas SUSTENTO vadītāju GUNTU ANČU ar augstā valdības apbalvojuma – Trīszvaigžņu ordeņa saņemšanu. Lai spēks, izturība un radošums, cilvēku ar invaliditāti intereses aizsargānot!

LNS valde

GUNTA ANČA:
"Esmu lepra un pateicīga par šo ordeni ne tikai kā sava darba novērtējumu. Augstais apbalvojums skaidri parāda: Latvijas valsts novērtē mūsu kopīgo invaliditātes kustību, lai cilvēki ar invaliditāti būtu līdzvērtīgi sabiedrības locekļi.

Ir jābūt valsts radītai sistēmai, kas nodrošina iespējas ikvienam. Ordeņa piešķiršana apliecina, ka valsts sadzird mūsu prasības, un ļauj arī ticēt, ka sistēmas izveide ir tikai laika jautājums".

Plašāka intervija – **KS nākamajā numurā**

LNS vadības kalendārs

LNS prezidente
SANDRA GERENOVSKA

10. aprīlī

Tikšanās ar datu aizsardzības speciālisti par ES regulu, kas 25.maijā stāties spēkā, nosakot stingrākus noteikumus saistībā ar fizisko personu datu aizsardzību. Tika apspriesta informācija par datu aptuveno apjomu un veidiem gan LNS un biedrībās, gan mūsu kapitālsabiedrībās, kur noris valsts pasūtījuma izpilde.

Kopīgs gala secinājums – vispirms jāveic audīts, lai saprastu, ko lietas labā varam paveikt paši saviem spēkiem un kas jāpasūta kā ārpalpojums.

13. aprīlī

Komandējums uz Ventspili kopā ar SIA LNS Nekustamie īpašumi valdes locekli Guntaru Pāvelu, LNS projektu nodaļas vadītāju Aiju Sannikovu un SIA Surdotehniskās palīdzības centra (SPC) valdes priekšsēdētāju Inesi Immuri. Tika risināts jautājums par vides pieejamības nodrošināšanu SPC pakalpojumu sniegšanas punktā Ventspilī.

Šobrīd telpas atrodas 3. stāvā, kur vecākiem cilvēkiem grūti uzkāpt, – klienti bieži par to sūdzas, tāpēc šo jautājumu vairāk atlikt nav iespējams.

Notika pirmā stāva telpu izvērtēšana – kādas ir pārkārtojumu iespējas un kas būtu veicams, lai ērti klientiem un arī darbiniekiem.

20. aprīlī

Komandējums uz Rēzekni. Gatavojoties LNS siltināšanas projekta uzsākšanai nākamajā gadā, Rēzeknes biedrībai un SIA LNS Rehabilitācijas centra pakalpojumu sniegšanas punktam jāmaina šobrīd nomātās telpas uz citu mītnes vietu.

Turpmāk biedrības telpas vairs nebūs jaunās trīsstāvu ēkas pēdējā stāvā, bet gan kādreizējā ražošanas korpusa divstāvu ēkas abos stāvos. Pozitīvais rezultāts: tulkus un sociālo rehabilitētāju, kā arī biedrības priekšsēdētāju varēs satikt jau 1. stāvā. Senioriem vairs nebūs jākāpj tik augstu kā līdz šim.

Esošajās telpās veikts neliels kosmētiskais remonts, lai klientiem ir patīkamāk un darbiniekiem prieks strādāt.

23. aprīlī

Noorganizēta LNS valdes sēde, kurā izskatīti un apstiprināti visu biedrības kapitālsabiedrību gada pārskati (skat. rakstu atsevišķi).

27. aprīlī

Tikšanās Sustento telpās ar Tiesībsarga, Labklājības un Izglītības ministriju pārstāvjiem par pareizas un vienotas terminoloģijas lietošanu tulkojumā no angļu valodas uz latviešu valodu dažādos normatīvajos aktos. Piemēram, zīmju valoda dažās vietās tulkota kā žestu valoda utt. Tika ņemti vērā mūsu iesniegtie priekšlikumi. Notiks vēl viena tikšanās, kad Valodas centrs būs izpētījis visus terminus.

Viceprezidente **BRIGITA LAZDA**

11. aprīlī

Tikšanās ar pensionāriem Rītausmā, pārrunātas LNS aktualitātes un sociālie jautājumi, sniegts īss ieskats notikumos Latvijā un pasaulē.

14. aprīlī

Pasākuma „Melodeklamācijai – 45” organizatoriskie darbi.

17. aprīlī

Kopā ar psiholoģi Natāliju Beļakovu tikšanās ar asistentiem, kas strādā Rīgas pašvaldības Sociālajā dienestā un apkalpo nedzirdīgos.

20. aprīlī

Piedalīšanās LR Saeimas Izglītības, kultūras un sporta komisijas sēdē par izglītības jautājumiem. Komisijā apspriests arī jautājums par nedzirdīgo apmācībām un zīmju valodu.

4. – 5. maijā

Viesošānās Madrides Nedzirdīgo biedrības jubilejas pasākumā Spānijā – kopā ar nedzirdīgo jauniešu deju kolektīvu „Rītausma”. Tikšanās ar Madrides nedzirdīgo organizācijas viceprezidenti. Pārrunāti dažādi jautājumi, kas skar nedzirdīgo problēmas un aktualitātes, kā arī turpmāko sadarbību (*lasiet nākamajā KS numurā*).

8. maijā

Kopā ar viceprezidenti Inesi Immuri tikšanās Labklājības ministrijā ar Valsts ugunsdzēsības dienesta pārstāvjiem par ugunsdrošības detektoru pieejamību cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem. ▲

VUGD informē: par trauksmes sirēnu

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (turpmāk – VUGD) informē, ka šī gada maija beigās plāno pārbaudīt trauksmes sirēnu gatavību. Būs ieslēgtas trauksmes sirēnas uz trim minūtēm.

Ministru kabineta 2017. gada 8. augusta noteikumi Nr.440 “Valsts agrīnās brīdināšanas sistēmas izveidošanas, darbības un finansēšanas kārtība” nosaka, ka VUGD ne retāk kā divas reizes gadā veic trauksmes sirēnu gatavības pārbaudi. Tas vajadzīgs, lai nodrošinātu pastāvīgu trauksmes sirēnas sistēmas darbību.

Latvijas Televīzija un Latvijas Radio informēs iedzīvotājus **trīs dienas pirms pārbaudes un nekavējoties pēc trauksmes sirēnu iedarbināšanas.**

Lai informētu nedzirdīgos cilvēkus, ka ir ieslēgta trauksmes sirēna, VUGD plāno sūtīt īsziņu (SMS) uzreiz pēc trauksmes sirēnu iedarbināšanas. SMS saņems **Latvijas Nedzirdīgo savienības reģistrētā personu grupa (personas ar dzirdes traucējumiem).**

Šādu pasākumu VUGD organizē, lai veicinātu sabiedrības izpratni par rīcību katastrofas vai katastrofas draudu situācijā, kad iedarbināta trauksmes sirēna. ▲

Inese Immure

Sociālo uzņēmumu komisijā pārstāve no LNS

Labklājības ministrijas jaunizveidotajā Sociālo uzņēmumu komisijā atlases konkursa kārtībā iekļauti 10 dažādu organizāciju un valsts iestāžu pārstāvji.

Viņu vidū arī LNS valdes izvirzītā LNS Iepirkumu un projektu nodaļas vadītāja AIJA SANNIKOVA kā viena no kandidātēm, kas atlases procesā saņēma salīdzinoši augstāko novērtējumu.

Komisijas galvenais uzdevums būs izvērtēt uzņēmumu atbilstību sociālā uzņēmuma statusam. Pašreizējā sastāvā komisija strādās līdz 2021. gada 25. aprīlim. ▲

Ilze Kopmane

LNS valdes sēdē: par SIA darbu

Kārtējā valdes sēdē 23. aprīlī tika izskatīti visu mūsu četru SIA 2017. gada pārskati un nolemts, kā sadalīt peļņu.

Valde nolēma apstiprināt SIA „LNS DANE” 2017. gada pārskatu ar 3426 eiro peļņu, ko atstāja nesadalītu.

SIA „LNS nekustamie īpašumi” pagājušā gada peļņa bija 2 eiro. Protams, ļoti maz, bet, ņemot vērā, ka NĪ pagājušajā gadā lēmumam daudz tērēja naudu remontiem, ir ļoti labi, ka gads nebeidzās ar zaudējumiem. LNS valde apstiprināja pārskatu un peļņu atstāja nesadalītu Latvijas Nedzirdīgo savienības īpašumu remontiem.

Daudz labāk klājies SIA „LNS Rehabilitācijas centrs”. Valde apstiprināja RC gada pārskatu ar peļņu 21 960 eiro un nolēma visu šo summu ieskaitīt dividendēs Latvijas Nedzirdīgo savienībai vairākos maksājumos līdz 2018. gada 31. jūlijam (mācāmiem ekonomiku: dividendes ir nauda, kuru uzņēmums izmaksā savam akcionāram).

Valde lēma, ka arī iepriekšējo gadu nesadalītā RC peļņa 28 040 eiro jāieskaita dividendēs LNS līdz 2018. gada 30. decembrim.

Bet vislielāko peļņu 2017. gadā guvis SIA „LNS Surdotehniskās palīdzības centrs” – 131 013 eiro. Valde lēma šo summu sadalīt šādi: 110 000 eiro ieskaitīt dividendēs LNS līdz gada beigām, bet 21 013 eiro atstāt nesadalītu. ▲

Zigmārs Ungurs

Par ugunsdrošību nedzirdīgajiem

8. maijā LNS viceprezidentes Inese Immure un Brigita Lazda tikās ar Labklājības ministrijas un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu pārstāvjiem.

Tikšanās mērķis – pārrunāt, kā personām ar dzirdes vai dzirdes/redzes invaliditāti būtu iespējams izpildīt 2016. gada 19. aprīļa Ministru kabineta noteikumus Nr. 238 „Ugunsdrošības noteikumi” ietvertās prasības.

Minētie Noteikumi paredz un uzliek par pienākumu, sākot ar 2020. gada 1. janvāri, ierīkot viendzīvokļa objektos un daudzdzīvokļu māju dzīvokļos autonomu (neatkarīgu) ugunsgrēka/ dūmu detektoru. Bet jaunie ugunsdrošības noteikumi no nedzirdīgajiem mājokļu saimniekiem prasa lielus tēriņus.

Dūmu detektors ir neliela izmēra ierī-

ce, kas ar spalgu, 80 dB skaņas signālu aptuveni pusstundu brīdina mājokļa iemītniekus par dūmiem vai to siltumu telpā.

Parasti dūmu detektoru var nopirkt par 10 – 15 eiro, bet nedzirdīgiem cilvēkiem ir vajadzīgs speciāli pielāgots detektors, kas skaņas signālu pārveido gaismas un vibrējošā signālā.

Tāds dūmu detektora komplekts maksā apmēram 300 eiro, tāpēc LNS vadība vē-

las panākt valsts finansiālu atbalstu šīs normas īstenošanai, kā tas, piemēram, ir Zviedrijā, Dānijā, Anglijā un Vācijā, kur cilvēkiem ar dzirdes zudumu dūmu detektors tiek izsniegts bez maksas, savukārt Beļģijā valsts sedz 95% izdevumu un Francijā 75 – 100% izdevumu atkarībā no cilvēka ienākumiem.

Ministrija ir iepazīstināta ar esošo situāciju Eiropā sakarā ar speciāli pielāgotu dūmu detektoru, un ir saņemts solījums, ka tiks domāts par iespējamiem risinājumiem. ▲

Inese Immure

Foto: Juris Grundulis

Sākumu lasiet 1. lpp. **Liepājas RB skaisti un atraktīvi nosvin septiņdesmitgadi!**

Cits pēc cita nāca arī sveicēji no LNS biedrībām. No Valmieras biedrības – Nadežda Jefremova, no Rīgas – Santa Kesenfelde, no Ventspils – Ieva Geige- Preiss, no Kuldīgas – Raimonda Tabaka. No Daugavpils, Rēzeknes un Smiltenes biedrībām pārstāvji nebija ieradušies, tāpēc viņu vietā liepājniekiem sveiciens nodeva viceprezidente B. Lazda.

No vietējās pašvaldības biedrību sveica

Liepājas pilsētas pašvaldības sabiedrības pārvaldes speciāliste Brigita Dreize un Liepājas pilsētas domes Sociālā dienesta direktores vietniece Santa Altāne.

Arī paši Liepājas RB biedri sveica savu priekšsēdētāju Gundegu Paņko biedrības jubilejā. Uz skatuves tika aicināti un godināti arī bijušie biedrības priekšsēdētāji Visvaris Jēkulis un Juris Spēkainis-Spēkais. ‘

Ar patiesu aizrautību noritēja arī koncertnumuri un sirsnīgas saviesīgās sarunas pašākuma neoficiālajā daļā. Daudz laimes jums, liepājnieki! ▲

Plašāku informāciju un foto skatiet LNS mājaslapā.

Zigmārs Ungurs

Foto: Juris Grundulis

Melodeklamācijai – 45!

Rītausmā 14. aprīlī norisinājās ievērojams pasākums – melodiesmas 45 gadu jubilejas vakars. Ievērojams tāpēc, ka 190 skatītāji varēja baudīt 24 tiešām lieliskus priekšnesumus.

Koncertā skatāmās melodiesmas darbi, kuros dziesma zīmēs radoši apvienota ar deju, teātri, statistu darbību, attēlu prezentāciju fonā, kur nu vēl atbilstošie tērpi un rekvizīti!

Apbrīnojama bija priekšnesumu daudzo režisoru (paši izpildītāji, Dzintra Kukša, Dana Kalpiņa - Geida, Brigita Lazda, Aldis Ādamsons, Jolanta Znotiņa u.c.) izdoma, to visu radoši apvienojot aizraujošos numuros.

Koncerts izdevās!

Tas sākās ar **Līgas Landrātes** (1. attēlā) izpildīto dziesmu "Tā mana Latvija". Gan pati, gan statistes dejotājas – tautas tērpos, labs fons šai dziesmai!

Genādijs Čerņavskis (2.) uzstājās ar šķīet, viņa repertuārā populārāko dziesmu "Mana sirds ir atkal brīva". Skatījos ar lielām emocijām, jo tajās senajās dienās, kad Gena sāka dziedāt šo dziesmu, rītausmieši devās izbraukumos uz biedrībām un tad skatījos to daudzās reizes.

Pagājuši daudzi gadi, bet Gena nav nekā no sava šarma zaudējis un uz skatuves jopro-

jām jūtas savā elementā. Arī tērps tāds pats, kā jau iekārojamam līgavainim, kura sirds atkal brīva.

Elvīra Čaika (3.) droši un atraisīti izpildīja "Rasu": sirsnīgi vārdi, elegants tērps un noslīpēts, ar baudu skatāms sniegums.

Karīna Krama (12.) interesantā, savdabīgā manierē nodziedāja dziesmu "Ceļš", viņai asistēja jauniešu grupa ar čemodāniem.

Šajā koncertā vispār daudzi dziedāja gan duetā, gan trio.

Raisa un Oļegs Civkunovi (4.) arī bija izvēlējušies piemērotu dziesmu "Baltās debesis", un ļoti labi bija tas, ka dziesmas vārdi tika parādīti fonā. Labas dekorācijas – abiem pāri plīvoja viegls audums, simbolizējot debesis.

Aldis Ādamsons ar Ievu Cibuļsku (6.) šoreiz publikai sniedza dziesmu "Mūsu mīlestība". Ļoti saskanīgs duets, kas aizkustināja un skāra skatītāju dvēseles stīgas.

Iveta Kraze un Jolanta Znotiņa (8.), ALIAS meitenes, izpildīja dziesmu "Viss nāk un aiziet tūlumā". Bija interesanti pēc ilgāka laika redzēt Ivetu uz skatuves, parasti viņa

redzama dažādās citās ar sportu saistītās aktivitātēs.

Abas uz skatuvi aicināja **Inesi Immuri** un pateicās viņai ar ziediem par to, ka iemācīja viņām un daudziem citiem mīlēt dziesmas zīmēs.

Ieva Geige - Preiss un Ina Rutkovska (9.) bija izvēlējušās liepājniekiem tradicionālu dziesmu "Pie jūras dzīve mana". Sniegums izteiksmīgs, acij tīkamas kustības, arī vakarkleitas.

Rītausmas TRIO (Maiga un Juris Elbroti/Biruta Lasmane) (10.) izpildīja dziesmu "Laternu stundā" – tas bija vesels uzvedums ar dziesmu, teātri, deju, taču TRIO ir sasniegjis tādu profesionalitāti, ka visu paspēja arī šoreiz.

Rītas Egles un Anitas Ceples (5.) nodziedātā "Paldies tev, draugs" – bija izturēta un solīda uzstāšanās atbilstošos tērpos uz pievilcīga fona.

Sergejs Soklakovs un Dace Vingre (7.) arī bija izveidojuši duetu: Dace dziedāja, bet Sergejs ļoti labi iejutās fona tēlojumā.

Amandas un Armanda Hildebrantu (10.) ļoti labi izvēlēta aktuālā dziesma "Sirds pārved mājās" īpaši aizkustināja, ņemot vērā šo laiku, kad daudzi aizbrauc no Latvijas,

Skatītāju un izpildītāju pārdomas

ELFA ZARIŅA: "Lepojos, ka mūsu melodiesmētāji uzstājās šajā vērienīgajā pasākumā. Skaists notikums tas bija – bagātīgi klāti galdi, daudzi elegantos apģērbos tērpti skatītāji un programmas numuru izpildītāji. Uzreiz jūtams – jubilejas atcere ir labi noorganizēta. Pasākums ritēja tikpat skaisti un plūstoši, tikai žēl, ka nebija pauzītes garajā koncertā (vairāk nekā 3 stundas).

Uz koncerta beigām skatītāji mazliet gan zaudēja uzmanību, sākot kaut ko uzkost pie galda – gaumīgi izkārtotie

ēdieni jau tā bija sakārdinājuši, ka dažs nevarēja atturēties no pamieļošanās.

Man vislabāk patika Ukrainas šovmena Jevgēņija Meļņikova šovs. Tas mums lika smaidīt, smieties un dziedāt līdzī. Kolosāls šovs! Uz mājām dodieties, ņēmu līdzī jautros smieklus un arī patiesu prieku par savu lielo laimestu loterijā.

Paldies visiem, kas organizēja un piedalījās šajā iespaidīgajā pasākumā. Cerams, sagaidīsim vēl nākamās jubilejas pasākumus!"

IEVA STRODE: "Dziedāt man patīk gan ar balsi, zīmju valodā. Ar dziesmām uzstājos savā Rēzeknes RB, kā arī Latgales vēstniecībā „Gors” Invalīdu dienā pārstāvēju savu Rēzeknes biedrību.

Kad biju maza, mēģināju dziedāt ar rokām mājās – mammai un tētim, bet tikai mazliet, kā jau nu mācēju, tā dziedāju. Kad mācījās Jūrmalā SIVA koledžā, apguvu pareizo zīmju valodu un hobija līmenī mājās dziedāju līdz tam dziesmām, kuras gribējās izteikt arī zīmju valodā.

Tā tuvāk šo mākslu sāku apgūt laikā, kad mācījās SIVA koledžā. Vēlāk, pirmajā praksē Rēzeknes biedrībā, sāku vairāk uzstāties un tad sapratu, ka man tas patīk un cilvēkiem arī!

1. Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

skaisti vārdi. Saskaņots priekšnesums, atbilstoši tērpi un līdz pat čemodāni – tik ļoti gribētos atgriezties mājās!

Intis Zvirbulis un 4 meitenes no ALIAS grupas (17.) jauki nodziedāja "Kalniem pāri" – baltos tērpos radīja svinīgu noskaņu.

Puišu apvienotā grupa (19.) bravūrīgi un aizrautīgi izpildīja dziesmu "Tikai tā". Tik daudz – tieši desmit mūsu puīšu pašdarbnieku vienlaikus uz skatuves līdz šim vēl nebija redzēti. Ik pa laikam divi no viņiem iznāca priekšā solistu lomās. Spēcīgs sniegums!

Ainārs Ostvalds/ Ilze Jaunzeme/ Gundega Paņko veidoja liepājnieku trio, kas izpildīja "Vai tā var būt". Aināram, kā parasti, temperaments plūda pāri malām, bet abas solistes jauki pieskaņojās viņam. Patīkams un pārliecinošs devums.

Dana Kalpiņa-Geida/Rota Gulbe/Līva Kolmane (13.) prezentēja savu jaunizveidoto tulkus trio. Dziesma "Soļi" bija ļoti jauks, sievišķīgs priekšnesums, skaistas kleitas un to valkātājas.

Ingunai Kramai (14.) dziesmā "Pasaule, pasaulīt..." veiksmīgi asistēja jauniešu deju grupa, kura palaikam saskaņoti iesaistījās arī melodeklamācijā.

8.

2.

3.

4.

Aldis un Rītausmas TRIO (15.) – šis kvartets savā priekšnesumā izpildīja dinamisko dziesmu "Meln vai balts". Lielisks priekšnesums un laba režija.

Sergejs Soklakovs un Aleksandrs Altuhovs (16.) ar dziesmu "Čalji, čalji" sacēla īstu jampadraci zālē. Tā bija vesela izrāde – abi brašie puīši, pielūdzēju pūlis, kas gatavs mesties uz skatuves pie saviem elkiem, bet apsarīgi melnās brillēs zālē to neļāva un cītīgi apsarģāja skatuvī. Ļoti labi izdomāts un izpildīts!

Brigita Lazda/Aldis Ādamsons/Ivars Kalniņš (18.) arī bija izveidojuši ļoti oriģinālu trio. Aizrāva viņu emocijas un saskaņotība, nodziedot "Muļķe sirds". Dziesmas vidū katrs no puīšiem pasniedza Brigītai rožu pušķi, par ko viņa bija no sirds pārsteigta. Viņa iepriekš nezināja par šo nodomu – tas netika iestudēts!

Māriete Sarkane un Ieva Strode (20.) dziesmā "Jezups" ar statistiem, dejām, pārdomātiem sarkaniem tērpiem – sniegums bija pārliecinošs.

Šajā svētku pasākumā 7 priekšnesumos piedalījās tulkī, tas ir ļoti iepriecinoši, jo tādējādi abas puses satuvinās. Ievas komentāru par savu ceļu uz melodeklamāciju lasiet atsevišķā rakstā.

Tālāk lasiet nākamajā lpp.

5.

6.

7.

9.

10.

Tad nu mājās hobija līmenī padziedu kādas dziesmas arī zīmju valodā, ceru arī turpmāk dziedāt zīmju valodā. Man vispār patīk mūzika, tētis, lai arī bija vārdzirdīgs, tikai skatoties uz lauku talkās esošiem muzikantiem, kuri spēlēja akordeonu, pats iemācījās akordeonu spēlēt. Mamma ar tēti bija piedalījušies deju kolektīvā, teātrī, tātad skatuve man mantota, tā sakot – asinīs.

Man patīk dziedāt, bet pats galvenais, kā pasniegt dziesmu, lai ir ne tikai zīmju valodā nodziedāti vārdi, bet saprasts arī dziesmas vēstījums, īpaši melodeklamācijā ir svarīgi nodot arī dziesmas vēstījumu!

Melo – 45 – tas bija viens varens pasākums. Brīnišķīgi! Dziedāšana apvienota ar ar teatralizē-

tām ainām un deju, tādējādi vairākos veidos izsakot dziesmas vēstījumu.

Koncertā bija tik skaistas latviešu dziesmas, katrs vēsturiskais novads ar sev tuvākām dziesmām, gan jaunajiem hitiem, gan vecajām, labajām sirdsdziesmām! Īpaši pārsteidza ārzemju gabali – izpildījums ļoti foršs, īpaši gribas izcelt "Roxana" – savdabīga dziesma, neierasts formāts, bet pasniegta klausītājiem elegantī, smalki un dziļi, izjusti...

Protams, viesmākslinieks no Ukrainas – superīga uzstāšanās! Tik plastiski un no sirds dziedāt – tas ir brīnišķīgi! Ar acīm varēja „iegrimt” dziesmās un „apēst” katru vārdu līdz aplausu sākumam!

Ar nepacietību gaidu melodziesmas 50 gadu jubileju!

ILZE POLE: "Man patika visas dziesmas, kas tika dziedātas ar rokām pasākumā, viss bija jauki un arī atmosfēra patīkama. Atceros dažu dziesmu vārdus no galvas, piemēram, "Dziesmas ceļš" un "Krāsaini sapņi". Ļoti patika noslēguma kopdziesma "Dziesmas ceļš", pat dziedāju līdzī, šī bija mana mīļākā dziesma koncertā.

Man ļoti patika arī melodziedātājs no Ukrainas Jevgeņijs Meļņikovs. Viņš izcili parādīja savas kustības, dejas, pat dziesmas bija vienkārši pārsteigums.

Dziesmas no LNS šova "Krāsaini sapņi"

Ilze Sala (21.) atkal iejutās Tīnas Tēmeres lomā, izpildot dziesmu "Symply the best". Labi iejutās tēlā, atveidoja Tērnerei raksturīgos deju soļus.

Lilīta Lukina un Bīruta Lasmane (22.) kā "indietes" dziesmā "Džimij, nāc" arī šoreiz pārsteidza ar spilgtiem tērpiem un ļoti plastiskām, indiešu dejām raksturīgām kustībām.

Ineses Immures un Jura Elbrota (23.) acīmredzamo meistarību raksturo īpaša savdabība, oriģināla pieeja savu tēlu veidošanā – tas komentārus neprasa. Un to viņi pierādīja arī dziesmā "Roxana" ar pārdomātu, veiksmīgu režiju un elegantu, emocionālu izpildījumu.

Priekšnesumu starplaikos tika demonstrēti videoapsveikumi no Renātes Kelmanes, Dainas Plataces, Andas un Raivja Tīdemaņiem, Marijas Jegorovas, Irīnas Kristoforovas un Lauras Klāsupas.

"Dziesma spārnos ceļ..."

Tie ir vārdi no koncerta noslēguma kopdziedājuma "Dziesmas ceļš". Un tā patiešām ir, to varēja just visa koncerta apmēram 3 stundu garumā.

Svētkos aktīvi piedalījās visa LNS vadība: prezidente **Sandra Gerenovska** ar **Andri Ķirsonu (25.)** vadīja pasākumu, bet abas viceprezidentes Inese Immure un Brigita Lazda uzstājās arī priekšnesumos. Apbrīnojama bija klātesošo 190 skatītāju atsaucība – līdz pat ovācijām.

Vārdus sakot, aizvadīts apbrīnojami iespaidīgs un emocionāls pasākums, kas, cerams, iedvesmos jauniem sasniegumiem gan pašus izpildītājus, gan skatītājus.

Par sniegto atbalstu un ieguldījumu Latvijas Nedzirdīgo savienības kultūras darbībā un attīstībā **REGĪNA RIZIKA** saņēma LNS Prezidentes pateicību.

Savukārt **viesmāksliniekam Jevgēņijam Meļņikovam (24.)** tika pasniegts Pateicības raksts par veiksmīgu sadarbību ar Latvijas Nedzirdīgo savienību.

Pēc svētku koncerta skatītājus ar savu šovu pusotras stundas garumā priecēja ukraiņu melodeklamāciju meistars Jevgēņijs Meļņikovs.

Notika arī izloze. 190 skatītāji bija iegādājušies 250 loterijas biļetes (viens cilvēks varēja pirt līdz 5 biļetēm). Vislielākā balva bija 100 eiro – par godu Latvijas simtgadei. ▲

Zigmārs Ungurs
Foto: Juris Grundulis

“Tas nebija vaļasprieks, bet pienākums...”

Turpinām stāstīt par tiem jaunākajiem LNS Goda biedriem, kuriem šis goda nosaukums tika piešķirts pagājušajā gadā. Šoreiz – par ANNU MOISEJU.

Anna Moiseja dzimusi 1936. gadā 2. martā. No 1954. gada darbojas LNS sistēmā. Strādāja Rīgas Mācību ražošanas uzņēmumā (Rīgas MRU) par šuvēju, bija fizikālās kultūras instruktore, piegriezēja trikotāžas izstrādājumu cehā, detaļu izlīcēja šūšanas piegriešanas cehā,

sētniece. Viņas darba ieguldījums savā laikā novērtēts ar daudziem toreizējiem apbalvojumiem: pateicības un atzinības rakstiem, nozīmīti "Darba teicamnieks", apliecinību "Darba veterāns", medaļu "Goda zīme" u. c.

Rīgas MRU viņa veica arī sa-

biedrisko darbu – bija vietējās komitejas arodbiedrības kasiere, darbības revīzijas komisijā, šūšanas ceha komitejā un pensionāru padomē.

Pildījusi arī dažādus sabiedriskos pienākumus Latvijas Nedzirdīgo biedrībā – bijusi Centrālās valdes revīzijas komisijas locekle, prezidija locekle; LNS Domes locekle; Rīgas RB valdes revīzijas komisijas locekle, Rīgas RB valdes locekle.

Daži jautājumi viņai!

Kā jutāties, uzzinot, ka jums piešķirts LNS Goda biedra nosaukums?

Tas bija pārsteigums. Paldies par pagodinājumu!

Kādus savus veikumus LNS labā uzskatāt par visnozīmīgākajiem?

Viss mans darba mūžs pagājis, strādājot agrākās Latvijas Nedzirdīgo biedrības uzņēmumā. Tolaik mēs, Nedzirdīgo biedrības uzņēmumos strādājošie, bijām tā paaudze, kas ar savu darbu dažādos ražošanas cehos lika krietnu pamatu visas LNB attīstībai, nodrošinot līdzekļus celtniecībai, kultūrai, sportam.

Kādi izdarītie darbi sagādāja vislielāko gandarījumu?

Gandarījums tas, ka šajā kopējā darbā arī mana daļa ieguldīta.

Ko jūs vēl varētu/gribētu izdarīt LNS labā?

Gribēt var daudz ko, bet reāli nākas vēlmes samērot ar iespējām, un iespējas ir ļoti ierobežotas vai pat to nemaz nav.

Kādi notikumi un cilvēki visvairāk palikuši atmiņā no darbošanās biedrībā?

Garu sarakstu varētu uzrakstīt ar man izpalīdzīgu, labu līdzbiedru vārdiem. Tiem savās domās esmu pateicīga. Atskatoties pagātnē un salīdzinot to ar šodien, redzams, ka Latvijas Nedzirdīgo savienības attīstība progresē-

jusi daudzās jomās.

Tajā visā liels nopelns ir mūsu savienības prasmīgajiem vadītājiem: P. Timmermanim, J. Liepam, A. Pavlinam – katrs no viņiem darbojies un daudz panācis sava laika dotu iespēju ietvaros.

Kas nenotika tā, kā jums būtu gribējies, un vai bija kāda lielāka vilšanās?

Es dzirdī zaudēju 3 gadu vecumā. Dzīvoju laukos. Uz nedzirdīgo skolu Rīgā vai Valmierā satiksme tolaik bija apgrūtināta. Tādēļ mācības uzsāku vietējā skolā, kas atradās 1 kilometru no mājām.

Pateicoties vecāku pūlēm, mani individuāli mācot, skolu pabeidzu. Lai apgūtu amatu, nolēmu iestāties arodskolā. Tas bija pēckara gados, kad tur pirmām kārtām uzņēma bērņus no bērņunāmiem. Tādēļ mani uzņemt atteicās.

Tālāk mēģināju iestāties medicīnas skolā, lai apgūtu zobu tehniku profesiju vai māsas – laborantes specialitāti. Abās vietās saņēmu noraidījumu. Šajā gadījumā nepārvarama barjera izrādījās mana nedzirdība.

Bija patiešām liela vilšanās, un tad ieguvu atziņu – es esmu cilvēks ar īpašām vajadzībām.

Ko jūs darītu citādi, ja būtu iespēja dzīvi atkārtot?

Kāda nozīme par to runāt? Reāli pagātni nevaram izmainīt, tāpat kā paredzēt nākotni.

Kas jādara LNS biedriem, lai viņi iegūtu LNS Goda biedra nosaukumu?

Domāju, Goda biedra nosaukumu varētu izpelnīties, apzinīgi veicot savu darbu un reizē esot sabiedriski aktīvam, ar nevainojamu morālo stāju.

Ko darāt pašlaik? Vai izjūtat, ka Goda biedra nosaukums uzliek atbildību un jādabojas labāk, aktīvāk?

Pašlaik esmu pensionāre. Joprojām interesējos par visu notiekošo LNS – priecājos, ja viss tur labi, un bēdājos, ja ne tik labi. Regulāri apciemoju draugus, kuriem ir redzes problēmas, izstāstu viņiem "Kopsoli" un citos laikrakstos rakstīto.

Neko neplānoju, vienkārši ļaujos dzīves straumei, kas mani nes. Domāju, esmu pietiekami aktīva bijusi, veicot gan tiešo darbu, gan arī dažādus sabiedriskos pienākumus. Nav bijis tāda perioda, kad es nebūtu kaut kur iesaistīta. Lai ko arī darīju – tas man nebija vaļasprieks, bet pienākums, kas vienkārši jāveic, cik vien labi to spēju.

Mani gadi tagad liek paiet malā, dot vietu jaunajai paaudzei, novēlot viņiem veiksmi un panākumus.

Jums arī veiksmi un – paldies par interviju! ▲

Zigmārs Ungurs
Foto: Juris Grundulis

LNS Vēstures muzejs aicina

LNS ir dibināta 1920. gadā. Tas nozīmē, ka pēc diviem gadiem arī LNS atzīmēs savu simtgadi. Kā mēs varētu godam sagatavoties šai lielajai jubilejai? Lūk, viena no iespējām!

Mums ir muzejs – kaut arī neliela, bet sava LNS vēstures materiālu krātuve. Tajā pagaidām vēl ir tikai maza daļa no tā, kas varētu un kam vajadzētu būt. Muzeja mērķis ir savākt pēc iespējas daudzveidīgu materiālu kolekciju, lai pilnīgāk atspoguļotu LNS vēsturi dažādos laika periodos.

Tāpēc visi laipni aicināti apmeklēt

muzeju, iepazīties ar tā eksponātiem un sniegt palīdzību muzeja krājuma bagātināšanā. Kā to darīt?

Lūgums visu reģionālo biedrību biedriem pārskatīt savus krājumus – dažāda veida materiālus saistībā ar LNS vēsturi, kas papildinātu un precizētu muzeja rīcībā esošos. Materiālus var atnest personīgi vai nosūtīt pa epastu.

Muzejā uz vietas var ieskenēt fotoattēlus, un, ja vēlaties, tādējādi foto oriģinālus paturēt pie sevis.

Iesniedzot fotogrāfijas, vēlams pievienot aprakstus par attēlos redzamām personām vai notikumiem, kā arī atzīmēt gadu, kad bilde uzņemta. Būsīm priecīgi arī par atnestiem

dažāda veida simboliskiem priekšmetiem, kas apliecina piederību LNS, piemēram, tie var būt – nozīmītes, apliecinības, biedrību dokumenti un citi.

LNS simtgadi sagaidot, muzeja pilnveidošana būtu laba dāvana mūsu LNS, pašiem sev, nedzirdīgo kopienai, un tas vairotu kultūras mantojumu visai sabiedrībai. ▲

LNS vēstures muzeja kontakti:

Rīgā, Kandavas ielā 27, Rītausmas otrajā stāvā.

E-pasta adrese: Insmuzejs@Ins.lv
Darba laiks: 9.00 - 17.00

Interesu grupas vadītāja Līga Pauņiņa

Jauni fakti par Liepājas biedrības vēsturi

Delegāte
J. R a s p o p o v a :
(Liepājas nodaļa)

Es gribu teikt dažus vārdus par mūsu nodaļas darbu. Mēs strādājam vienu gadu. Mums ir ļābi iekārtots klubs. Ir kurpnieku darbnīcas - 2 būdiņas. Tiek izrādīta dažādveidīga palīdzība kurlmēmiem, jo kurlmēmiem ar visām savām vajadzībām nāk pie priekšsēdētāja, pat ģimenes jautājumos. 5 cilvēki saņēma pensiju. Es uzskatu savu darbu par mazvērtīgu, jo kurlmēmo pamatmasa paliek bez apkalpošanas. To var teikt arī par visiem priekšsēdētājiem. Visiem ir pa 3-4 aprīnkiem, bet kas darīts kurlmēmo konkrētai palīdzībai? Nekas. Mēs pacienājam tos ar

Latvijas Kurlmēmo biedrības 1. kongresa protokols

Šogad maijā Liepājas biedrība nosvinējusi savas pastāvēšanas 70 gadu jubileju (skat. 1.lpp.). Tā ir reize, kad tuvāk atskatāmies vēsturē, tāpēc piedāvājam iepazīties ar jauniegūtiem materiāliem no Latvijas Nacionālā arhīva.

Pati pirmā priekšsēdētāja

Par godu biedrības jubilejai pastāstīsim par Liepājas biedrības pašu pirmo priekšsēdētāju **Jekaterinu Raspopovu**, kas biedrību vadīja no 1948. līdz 1950. (?) gadam. Par viņu līdz šim zināms maz.

Liepājas orgbirojs ticis ievēlēts 1948. gada 6. aprīlī. Sapulcē piedalījušies 25 cilvēki. Līdz 10. jūlijam orgbirojs bija jau apzinājis 110 nedzirdīgos, no kuriem biedrībā iestājies 41.

1948. gada 7. maijā Latvijas Nedzirdīgo biedrības (LNB) Centrālā valde savā sēdē iepazīs ar LNB Liepājas biedru pilnsapulces protokolu un nolēma apstiprināt tās ievēlēto orgbiroja sastāvu ar trim aktīvistiem bez atalgojuma: priekšsēdētāja Jekaterina Raspopova, priekšsēdētāja vietnieks: Herberts Roze un sekretāre: Alvine Bernāte.

Liepājas kluba atklāšanā 9. maijā piedalījās LNB Centrālā kluba direktors Georgs Poršs, kurš tīkoties sniedza instrukciju un norādījumus Liepājas orgbiroja turpmākai darbībai.

Arhīva materiāli liecina

Liepājas biedrības pirmā priekšsēdētāja Jekaterina Raspopova bija izglītota, daudzpusīga personība, sieviete ar pieredzi gan skolotājas, gan kultūras pasākumu un citu organizatorisko darbu vadīšanā.

Dzimusi Baltkrievijā, Minskā 1908. gada 8. decembrī skolotāja ģimenē.

Zaudēja dzirdi 16 gadu vecumā. Sāka strādāt Minskas nedzirdīgo skolā par apkopēju. Turpināja mācīties, pēc tam jau bija pasniedzēja pieaugušajiem, nedzirdīgo kluba un pieaugušo skolas vadītāja Orlā.

Jekaterina vienmēr regulāri apmeklēja dažādus nepieciešamos kursus. Bija Viskrievijas Nedzirdīgo biedrības Voronežas apgabala nedzirdīgo nodaļas priekšsēdētāja, kvalifikācijas celšanas kursu pasniedzēja, instruktore, kultūras darbiniece utt.

1941. gada janvārī Jekaterinu norīkoja darbā uz Moldāviju par Kišiņevas nedzirdīgo nodaļas priekšsēdētāju, arī pasniedzēju un skolas vadītāju pieaugušajiem. Pēckara gados bija kultūrmāsu nodaļas vadītāja Moldāvijas Nedzirdīgo biedrības Centrālajā valdē.

1947. gada beigās viņa ieradās Latvijā – sāka vadīt Liepājas nodaļu.

Kritiskā uzstāšanās runa kongresā

Darbs nebija viegls, bet viņa aktīvi ķērās tam klāt. Latvijas Kurlmēmo biedrības (LKB) I kongresā 1949. gadā Raspopova pati kritiski vērtēja savu priekšsēdētājas darbu.

Lūk, viņas runas galvenā tēma! Nedzirdīgie nāk pie priekšsēdētājas ar savām vajadzībām dažādos jautājumos, bet kā var priekšsēdētājs var palīdzēt nedzirdīgajiem, ja viņš strādā visu dienu fabrikā? Tāpēc lielākā daļa nedzirdīgo paliek bez apkalpošanas. Visiem LKB priekšsēdētājiem ir jāatbild par 3 - 4 apvidos dzīvojošajiem nedzirdīgajiem.

Bet kas tad ir darīts, lai notiktu konkrēta palīdzība nedzirdīgajiem, – tā kongresa delegātiem retoriski jautāja Raspopova. Uz to arī pati atbildēja, ka nekas. *“Mēs pacienājam tos ar izrādēm, rotaļām, bet vai tas viņiem vajadzīgs? Turklāt ne visi nedzirdīgie var atbraukt uz mūsu izrādēm, jo tas viņiem nav pakabatai.*

Vaina lielākā daļā krīt uz Sociālās nodrošināšanas ministriju, jo tā devusi naudu tikai Rīgai, bet ne pārējām nodaļām, piemēram, Valmierā vadība strādā jau 2 gadus bez algas, un nedzirdīgie biedri neredz palīdzību un lielākus sasniegumus, jo, strādājot arī ražoša-

nā, vadītāja klubā nekā nevar padarīt.”

Tālāk Raspopova turpina, ka *“ir jānoskaidro darbs tā, lai nedzirdīgie zinātu, ka patiešām pastāv nedzirdīgo biedrība, kas tiešām sniegtu palīdzību nedzirdīgajiem, nevis tikai “pacienātu” tos ar izrādēm un deju vakariem. Vajag piešķirt līdzekļus aprīnķa darbinieku apmaksai.*

Man klubs ir smagā stāvoklī. No izrādēm ienāk 95 – 110 rubļi reizi 2 mēnešos, bet telpu īre 250 rubļu gada ceturksnī plus apgaismošana un kurināmais. Sociālās nodrošināšanas ministrijai ir jāpalīdz mums, jo namu pārvaldnieks teica, ka izliks klubu, ja es neparakstīšu līgumu.”

Savā runā viņa aicināja biedrus palīdzēt nodaļas pārvaldes darbā, jo viņa viena visu darbu nevar padarīt.

Uzstāšanās nobeigumā Raspopova aicināja ministriju būt **nevis “skatītāji”**, bet **palīdzēji un skolotāji**, lai Nedzirdīgo biedrība kļūtu par biedrību, kas tiešām aizstāv nedzirdīgo intereses, un tad nedzirdīgie sāks to cīnīt.

Ministrijas pārstāve atzina, ka ministrijas pienākums ir rūpēties par visas republikas nedzirdīgajiem biedriem un biedrības nodaļām, ko tā arī dara, bet finansējumu tā var dot tikai LKB Centrālajai valdei, jo aprīnķu Sociālās nodrošināšanas nodaļām nav budžetā līdzekļu LKB nodaļu finansiālai atbalstīšanai. Tāpēc par līdzekļiem jāgādā pašiem, dibinot ražošanas darbnīcas un citādi.

Raspopova skaidroja, ka Liepājā izveidota kurpnieku darbnīca, bet no Rīgas centralizēti piegādāti tik sīki ādas atgriezumī, ka tos nav iespējams izmantot. Tāpēc nav bijis iespējams normāli strādāt un gūt ienākumus no kurpnieku darbnīcas kluba uzturēšanai.

Te arī apraujas šis stāsts par pašu pirmo celmlauzi – Jekaterinu Raspopovu, jo par tālākām viņas gaitām ziņu nav.

Pārējie Liepājas biedrības priekšsēdētāji

1950 – 1956	Luiss Lemhens Arvīds Kļava
1956 – 1964	Arvīds Cerēns
1964 – 1968	Visvaris Jēkulis
1968 – 1970	Juris Spēkainis-Spēkais
1970 – 1974	Ivans Sokolovskis
1974 – 1978	Arvīds Cerēns
1978 – 1991	Jānis Heidemanis
No 1991	Gundega Paņķo

Par Liepājas biedrības vēsturi lasiet arī „Kopsoli” 2013. gada maija numurā. ▲

Inese Immure, Līga Pauņiņa

Aizgāju, paskatījos, sirds palika tur...

Kopā ar ilggadīgo kolēģi Jevgēņiju Puhovu

Ļoti daudzus LNS biedrus iepriecināja ziņa, ka Latvijas Republikas Ordeņu kapituls 2018. gada 27. martā nolēma par sevišķiem nopelniem Latvijas valsts labā piešķirt Atzinības krustu un iecelt par ordeņa kavalieri Rīgas internātvidusskolas bērniem ar dzirdes traucējumiem ilggadējo direktora vietnieci izglītības jomā skolotāju ZIGRĪDU ZAGURILU.

Pie viņas ir mācījušās vairākas mūsu biedru paaudzes, kas viņu piemin ar siltu vārdu. Bet kas īsti par viņu zināms? Par savām darba gaitām, atmiņām, pārdomām un izjūtām – par visu to Zigrīda Zagurilo dalās pārdomās intervijā mūsu avīzei.

Kā un kad jūs nokļūvat nedzirdīgo bērnu skolā? Kāds bija sākums?

2018. gada 15. janvārī apritēja 53 gadi, kopš strādāju ar bērniem ar dzirdes traucējumiem. Darbu sāku 1965. gadā, kad man kā Pedagoģiskās skolas 4. kursa audzēknei piedāvāja darbu Rīgas Nedzirdīgo bērnu skolā.

Pasniedzēja teica, vismaz aizej un paskaties, jo ļoti vajadzīgi cilvēki, kas strādātu pēcpusdienas laikā. Es aizgāju, paskatījos, un mana sirds palika tur, A. Čaka ielā. Man viss likās jauns un interesants, jo iepriekš vispār nezināju, ka ir tāda skola nedzirdīgiem bērniem. Darbā mani ievadīja izcila skolotāja Vera Klēgere, un mani pirmie skolēni bija 1. klases 10 draiņķi, to starpā Biruta Šulce (Lasmane), Andris Bergmanis u.c.

Kur un kā ieguvāt speciālās iemaņas darbam ar nedzirdīgiem audzēkņiem?

Mani pieņēma pastāvīgā darbā un drīz vien aizsūtīja uz kursiem Maskavā. Skolā atvēra pirmsskolas grupas bērniem ar dzirdes traucējumiem, sāku strādāt par pedagogu trīs-gadīgo grupiņā. Pēc tam sekoja klases audzinātāja un sākumskolas skolotājas darbs skolā sagatavošanas klasē.

Līdztekus studēju Maskavas Valsts pedagoģiskajā institūtā un sadarbojos ar Maskavas Defektoloģijas zinātniski pētniecisko institūtu. Surdopedagoģijā Krievijas speciālisti bija ļoti spēcīgi ar savu izstrādāto metodiku mācību darbā. Arī mēs skolā strādājām ļoti aktīvi, lielu

uzmanību veltot audzēkņu dzirdes uztveres attīstīšanai un izrunas iemaņu veidošanai, lietojot skaņu pastipriņošās iekārtas – pastiprinātājus, mikrofonus, lielās austiņas, kas ļoti atšķiras no mūsdienu tehnoloģijām.

Agrāk skola bija citā ēkā citā vietā nekā tagad. Arī citā laikā. Kādas jaunas tendences iezīmējušās nedzirdīgo bērnu izglītošanā?

Lielas izmaiņas notika ar skolas maiņu no Čaka ielas uz Graudu ielu. Skola kļuvis modernāka, mūsdienīgāka, mācību procesā strauji ienāca dažādas tehnoloģijas – datori, interaktīvās tāfeles, kuras apguva ne tikai skolēni, bet arī paši skolotāji. Skola piedāvā arvien jaunas izglītības programmas.

Strauji ienāk arī informācija no citām Eiropas valstīm, pie mums viesojas speciālisti, un mēs apmeklējām skolas Somijā, Zviedrijā, Norvēģijā, Dānijā, Polijā, Lietuvā, Igaunijā. Uzzinām par dažādu pieeju mācību darbā bērniem ar dzirdes traucējumiem. Izmantojam zīmju valodu mācību procesā, galvenokārt kā sinhrono tulkojumu latviešu valodai.

Gadu gaitā arī izglītības programma nedzirdīgajiem bērniem mainījusies. Kā jūs vērtējat izmaiņas?

Daudz esam domājuši par bilingvālo pieeju mācību procesā skolās bērniem ar dzirdes traucējumiem. Skolas pedagogu kolektīvs un visi darbinieki apgūst zīmju valodu, skolotāji piedalās dažādos projektos un turpina iepazīt citu skolu pieredzi, lai uzlabotu skolēnu zināšanu kvalitāti.

Protams, daudz kas mainījies uz labo pusi, bet ir arī dažādas problēmas. Iekļaujot zīmju valodu mācību procesā, strauji mainījās pašu skolēnu attieksme pret latviešu valodas apguvi.

Valoda jāmācās, lai paplašinātu vārdu krājumu, to izpratni, vārdi jāiegaumē un jālieto – runājot, lasot grāmatas, kaut vai uzrakstot zīmīti. Bet daļa skolēnu un arī daži vecāki domā, ka viss mācību process notiks tikai zīmju valodā un latviešu valoda tāpēc nav vajadzīga.

Bet nedrīkst aizmirst, ka **izglītību skolēni saņem latviešu valodā – valsts valodā.** Mums priekšā vēl liels darbs, lai izpētītu un precizētu latviešu valodas un zīmju valodas lietojumu mācību procesā, šo abu valodu mijiedarbību skolēnu labākai zināšanu apguvei, īstenojot bimodāli bilingvālās izglītības principus skolā bērniem ar dzirdes traucējumiem.

Vēl es ļoti lepojos ar to, ka mūsu skola

ir vienīgā speciālā skola Rīgā, kura kā pilot-skola piedalās jaunajā projektā "Kompetenču pieeja mācību saturā." Mēs esam par jēgpilnu mācīšanās procesu, par daudzpusīgu kompetenču attīstību, radot skolēniem piemērotu vidi mācībām. Ļaujam pašiem darboties un nonākt pie galarezultāta, skolotājam klātesot kā konsultantam.

Veicinot paša skolēna atbildības sajūtu par savām sekmēm un darbošanos, visi kopā mācāmies, lai skolēni būtu konkurētspējīgi izglītības un darba jomās dzirdīgo cilvēku sabiedrībā.

Kādas ir spilgtākās atmiņas no skolā pavadītajiem gadiem?

Protams, tie ir 4 mani 12., vēlāk 11. klašu izlaidumi. Lepojot ar visiem saviem skolēniem, bet visvairāk sirdī palikusi mana pirmā izlaiduma klase, ar ko biju kopā no pirmās līdz divpadsmitajai klasei – Karīna, Elīna, Vita, Tatjana, Alnis, Juris, Aivars. Viņi ir ieguvuši izglītību, nodibinājuši ģimenes, dzīvo dažādās valstīs. Ar dažiem aizvien tiekamies un sazināmies internetā.

Ļoti spilgts notikums manā dzīvē bija brauciens uz ASV Gallaudeta universitāti Vašingtonā, kur 3 mēnešu laikā bija iespēja iepazīties ar mācību sistēmu cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem no pirmsskolas līdz augstskolai ieskaitot.

Un pēdējais lielais notikums ir valsts apbalvojums – Atzinības krusta saņemšana 3. maijā. Esmu centusies godīgi darīt savu darbu 53 gadu garumā. Pateicos saviem kolēģiem, kas strādā kopā ar mani ilgus gadus, paldies skolēniem, kas ļāvuši sevi mīlēt un mīl arī mani, paldies tiem cilvēkiem, kas novērtēja manu darbu un ieteica apbalvojumam, un pateicos valstij, kas piešķir man šo godpilno apbalvojumu.

Notikumu bijis daudz, bet par visiem jau nevar ne pastāstīt, ne uzrakstīt.

Ko darāt brīvajā laikā, vasaras atvaļinājumā, vai ir kādi hobiji?

Brīvais laiks – hobiji! Man ir divas burvīgas, gudras mazmeitas, ar kurām varu pavadīt laiku, man ir Jūrmala, kur meitai un znotam ir māja un dārzs gandrīz pašā jūras krastā. Šovasar domāju arī tur padzīvot. Bet mans hobijs ir izšūšana. Skolā ir savs pulciņš, satiekamies, apskatām cits cita darbus, pārrunājam jaunumus un katru gadu rīkojam krustiņdūrienā izšūto darbu izstādi.

Paldies par interesantajām atbildēm! Daudz ko jaunu uzzinājām!

Arī LNS saime sveic jūs ar augsto valsts apbalvojumu un teic jums paldies par lielo darbu un mīlestību, ko esat veltījuši mūsu biedru audzināšanā un izglītošanā viņu skolas gados! ▲

Zigmārs Ungurs

Atceras ar gaišām atmiņām

Ir tādi mūsu biedri, kas agrāk strādāja vai aktīvi darbojās biedrībā, bet tagad dzīvo klusi un savrupi. Viens no tādiem ir JĀNIS ZANDOVSKIS.

Viņš ir tas Rīgas RB "Tilts" grupas biedrs, kurš vienmēr piedalās grupas sapulcēs vai pasākumos, piemēram, palicis prātā, ka viņš aktīvi uzdeva jautājumus ceļu policijas pārstāvim tikšanās laikā, ko rīkoja "Tilts" grupa. Bet kādi jautājumi vēl viņu interesē, ko viņš tagad dara, kādas domas nodarbina viņa prātu? Par to viņš pastāstīja "Kopsolī" sakarā ar savu apažo jubileju.

Vai tev dzīves jubilejas reizē ir kādas īpašas pārdomas vai izjūtas?

Par jubileju vispār cenšos nedomāt. Ja godīgi jāsaka, tad jāatzīst – labāk neko nedomāt, jo tad jāšausminās, ka tik daudz gadu aiz muguras – tā tad jau nodzīvots. Nekādu prieku tas nerada. Tāpēc negribas par to domāt.

Jāsaka, ka pagaidām vēl negaidu to stundu, kad cilvēks ilgojas vairs tikai pēc miera. Stipri tomēr apbēdina tas, ka daudzi man tuvākie vienaudži ir viņā saulē. To apzinoties, jūtos nabadzīgs.

Jā, tagadējā jaunā paaudze vispār maz zina par saviem priekšgājējiem... Lūdzu, pastāsti par savu agrāko darbību LNS Centrālajā valdē!

Tas, ka ar jauno paaudzi neesmu pazīstams, tas ir pat normāli. Jaunajiem ar vecajiem nav neko daudz ko runāt. Uzskatu, ka šobrīd jaunajiem klājas grūtāk. Savu agrāko darbošanos LNB CV atceros ar gaišām atmiņām. Toreiz centos palīdzēt nedzirdīgajiem, kur un kā vien tas bija iespējams – ar praktiskiem padomiem dzīves grūtās situācijās, darba un sadzīves lietās utt. Priecājos, ka vecie biedri mani atceras un piemin ar labu vārdu.

Kāpēc aizgāji no darba LNS un ko dariji tālāk?

Bija grūtie juku laiki. Valsts tikko atgūva neatkarību, kura mums, var teikt, uzkrīta kā sniegs uz galvas. Strauji saruka algas, ar kurām nevarēja izdzīvot. Vajadzēja meklēt izeju. Gribējās arī pārmaiņas. Aizgāju strādāt uz darbalauku, ko jau pazinu no jaunības dienām, – uz celtniecību.

Tagad ļoti reti parādies LNS. Vai, piemēram, uz tradicionālo amatiermākslas festivālu Valmierā gribētos aizbraukt?

Varbūt, vēl apsvēršu šo iespēju. Nedzirdīgo vidē tagad daudz jaunu cilvēku,

kas man nav pazīstami. Vairs nejutos īsti kā savējais, jo ikdienā pietrūkst reālas komunikācijas. Jūtos diskomfortā arī tāpēc, ka gadu gaitā pasliktinājusies mana zīmju valodas prasme.

Vai tu lasi "Kopsolī", ieskaties LNS mājaslapā?

Avīzi „Kopsolī” lasu e - pastā, digitālā veidā. Priecājos par ziņām, kurās minēti jauni cilvēki, kuri strādā un mācās. Tikai ļoti gribētos, lai jaunie nedzirdīgie vispār vairāk lasītu, lai viņi izkoptu savas gara spējas.

Kādas tagad ir tavas intereses, aizraušanās?

Daudz lasu dažādu autoru darbus. Tas ļoti bagātina garīgo pasauli. Izdzīvoju grāmatu varoņu dzīvi, viņu priekus un bēdas, mīlestību un naidu, veiksmes un neveiksmes. Lasot aprakstus, ir iespēja salīdzināt savu dzīvi ar šo daudzveidīgo tēlu dzīvi.

Vispār esmu pašprietekams. Tikpat kā negarļaiķojos, kaut arī dzīvoju viens pats ar savu suni Lukasu. Sieva Inita strādā Vācijā, reizēm atbrauc atvaļinājumā.

Vai varu Initai uzdot pāris jautājumus?

Jā, viņa atbildēs.

Stāsta Jāņa sieva Inita: "Strādāju par aprūpētāju Dortmundes aprūpes firmā "SHD 24h". Man ir trīspusējs līgums: starp mani, firmu un aprūpējamo ģimeni. Darbavietā atrodas Erwitte (75 km no pilsētas) skaistā lauku ciematā. Man ir sava istaba, televizors, duša.

Dzīvoju ģimenē, ēdu pie kopējā galda. Man jāseko, lai ēdienreizēs aprūpējamie lietotu zāles (ja tādas nepieciešamas). Daru visus mājas darbus un pildu pašu galveno uzdevumu – vienmēr būt klāt aprūpējamiem un palīdzēt, kā un kur vien iespējams.

Katru dienu ir arī brīvais laiks, ko varu pavadīt, kā vēlos. Eju pastaigās, var pasēdēt kafejnīcā, skatīties TV, lasīt grāmatas, darboties internetā vai vienkārši gulēt un atpūsties.

Nepieciešams zināt vācu valodu, lai varētu sazināties ar aprūpējamo tuviniekiem, ārstu, pārdevējiem veikalos un citiem." ▲

Zigmārs Ungurs

Foto no personiskā arhīva "Dzimšanas dienā baudot vīru izklaides"

Dekorēšana ir radošs process

Šoreiz par savām darba gaitām Anglijā stāsta Maira Laumete (Damberga). Viņai liels paldies par atsaucību, jo nav daudz tādu nedzirdīgo cilvēku, kuri labprāt dalās savā ārzemju darba pieredzē.

Kā nokļuvāt ārzemēs, kā tur iedzīvojāties?

Mans vīrs jau dzīvoja Anglijā. Tad 2004. gada decembrī uz turieni aizbraucu arī es. Man Anglija uzreiz iepatīkās, var teikt, iemīlējos šajā valstī. Lai labāk izprastu un apgūtu šīs valsts valodu un kultūru, iestājos skolā, kur apguvu angļu valodu, bet angļu zīmju valodu iemācījos no draugiem. Esmu te aizvadītājā laikā Angliju iepazīsusi kā ļoti īpašu valsti ar dziļas kultūras tradīcijām un skaistu valodu.

Par ko tagad strādājat, kāds ir jūsu darba mērķis un pienākumi?

Pateicoties saņemtam atbalstam projektā, man patlaban ir iespēja realizēt dzīvē ideju par savu biznesu.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem tajā pirmām kārtām ir nodrošināt nedzirdīgajiem kvalificētu tulkus pakalpojumus komunikācijai ar iestādēm vai klientiem.

Otrkārt, nodarbojos ar svētku dekorēšanu pēc klienta pasūtījuma un vēlmes. Dekorēšana ir radošs process, kurā galvenais ir radoša ideja un tālāk – rūpība un pacietība. Gatavoju ziedu pušķus un atsevišķus materiālus no papīra arku, telpu dekorēšanai, svinību galdu noformēšanai, piemēram, tā var būt bērna dzimšanas diena, dzīves gadu jubileja, ģimenes svētki vai kāds cits lielāks pasākums.

Mans birojs tagad ir manā mājā, un es strādāju viena. Šobrīd darbs projektā ir attīstības procesā. To apliecina fakts, ka pakalpojumu un klientu skaits palielinās.

Jūs pirms tam strādājāt arī par sociālo darbinieci un bijāt klientu konsultante nedzirdīgiem cilvēkiem?

Jā, nedzirdīgo organizācijā ar nedzirdīgajiem jauniešiem vecumā no 11 līdz 18 gadiem organizēju gan vienas dienas pasākumus, gan nometnes, arī kursus autoskolā un citus pasākumus, nodrošinot iespējami daudz informācijas, lai jaunieši ir labāk sagatavoti dzīvei.

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Apmeklējot un pašai organizējot daudzus dažādos kursus un pasākumus, iepazīnos ar profesionāliem darbiniekiem, kolēģiem un jauniešu vecākiem, guvu vērtīgu pieredzi.

Kas raksturīgs darba procesa organizēšanai Anglijā?

Darbu vadītājs katru mēnesi (tas pat ir obligāti) rīkoja tikšanos ar katru strādājošo atsevišķi, lai pārrunātu paveikto darbu, grūtības, problēmas, uzklausītu labas idejas, ko viņi piedāvā. Vadītājs bija ļoti pretnākošs – vienmēr runājam atklāti, kādas ir sūdzības, kādi būtu risinājumi. Galvenais, kas man vienmēr bija skaidrs priekšstats, ko darīt, kā strādāt.

Darbā ļoti stingri bija jāievēro konfidencialitāte. Katram darbiniekam ir savs uzdevums, kas ir jāveic, un citu darbinieku darbus nav jāveic.

Vai Londonā satiekat arī citus latviešus?

Tagad arvien vairāk nedzirdīgo latviešu ierodas strādāt un dzīvot Anglijā. Reizēm bijušas tikšanās ar citiem latviešiem kādā lielākā pasākumā. Mūsu ģimene dažreiz apmeklē Latviešu biedrības namus – Londonas centrā un netālu no Koventri, kur piemēram, svinējām Jāņus.

Ko darāt atvaļinājumā, brīvajā laikā?

Brīvajā laikā ceļoju pa Angliju un arvien vairāk pārliecinātos, ka tā ir ļoti skaista valsts. Ceļojot mācu saviem trim bērniem Anglijas vēsturi. Aplūkojam klinšainus kalnus un līdzenus laukus. Mācu saviem bērniem mīlēt dabu visās tās izpausmēs, iepazīstinu viņus ar vietējo kultūru, tradīcijām.

Salīdzinoši nesen sāku interesēties par kalnu pārgājieniem. Ar mūsu esam Velsā kāpušas kalnā augšā. Tas bija piedzīvojumiem bagāts notikums! ▲

Paldies par interviju!

Zigmārs Ungurs

Foto no personiskā arhīva

Aicina nedzirdīgās māmiņas

Neviens neiebildīs, ka audzināt bērnu mājās vismaz pirmos 1,5 gadus ir nopietns, atbildīgs un nekad nebeidzams darbs. Tāpēc jau labu laiku radās doma par to, kā jaunās māmiņas ar bērniņiem izvilkt no mājās ierastās ikdienas.

Jaunajai māmiņai jāstrādā 7 dienas nedēļā, 24 stundas diennaktī, turklāt bez atvaļinājuma, un jāpaspēj izdarīt ļoti daudz. Tāpēc viņai bieži nav laika iziet sabiedrībā vai kā citādi savu ikdienu padarīt kaut mazliet interesantāku.

Tādēļ radās doma kaut ko tādu izveidot tām mūsu māmiņām, kuras šobrīd atrodas bērnu kopšanas atvaļinājumā. Veicu pārrunas ar Bēbīšu skoliņas vadītāju, un viņai šī ideja iepatīkās.

22. martā pirmoreiz pulcējamies Rīgā, Vīlandes ielā 9, kur atrodas Bēbīšu skoliņa. Bija atnākušas 5 māmiņas ar saviem mazulīšiem, nodarbību vadītāja parādīja, kas notiek šajā skoliņā un ko parasti dara nodarbībās.

Sīkāka informācija dienas centrā "Rītausma" pie Artas Birznieces-Siliņas vai pie manis, raksta autore. Varbūt, izlasot šo rakstu, vēl kāda māmiņa vēlēšies pievienoties mūsu jaukajai grupiņai.

Mijās māmiņas, esiet aktīvas, ļaujiet saviem mazulīšiem jau no mazotnes iejusties sabiedrībā un apgūt viņu vecumam atbilstošas iemaņas. Savukārt jums tā būs lieliska iespēja ārpus mājas tikties ar citām māmiņām. Izmantojiet to!

Liels paldies skoliņas vadītājai Intai Ašņevicai par atsaucību un uzdrīkstēšanos izveidot šādu grupu mūsu jaunajām māmiņām. ▲

Gunta Birnīte

Mācās Bībeli tulkot zīmju valodā

No Latvijas Bībeles biedrības uz Ohridu Maķedonijā mācīties brauca Elita Skudra, Vineta Laudurga un Latvijas Bībeles biedrības ģenerālsekretārs Valdis Tēraudkalns. Lektore runāja ar starptautiskajām zīmēm, jo nodarbības bija domātas tieši nedzirdīgajiem.

Atsauksmes par mācībām pozitīvas

ELITA: Dzīvošana un mācības notika viesnīcā. Tā bija skaista un klusa vieta. Man bija prieks iepazīties ar nedzirdīgajiem maķedoniešiem. Praktiskos uzdevumus apspriedām kopā, meklējām risinājumus un vērtējām, kas izdevies un ko vajag uzlabot vai mainīt. Bija interesanti redzēt, kā atšķiras latviešu un maķedoniešu zīmju valoda. Sarunājāmies un sapratāmies, lietojot starptautiskās zīmes.

Vai mācības bija vieglas vai sarežģītas? Un rezultāts?

ELITA: Lekcijās uzzināju daudz interesantu faktu par Bībeles tulkošanu. Mums rādīja video piemērus no Bībeles tulkojumiem citu valstu zīmju valodā (ZV). Mācīja, kā tulkot Bībeli, lai tā būtu labi saprotama ne-

dzirdīgajiem un arī iztulkota bez kļūdām.

Sākumā bija grūti, daudz kļūdu un labojumu. Atkal un atkal daudzas reizes atkārtotām tekstu. Galu galā apgūvām, kā pašu galveno saprotami parādīt.

Vajadzēja pacietīgi trenēties, lai ZV saskaņotu ar ķermeņa kustībām un sejas mīmiku. Kad to nofilmēja, biju priecīga un apmierināta. Man tiešām ļoti patika apgūt, kā pareizi Bībeli tulkot video filmēšanai.

VINETA: Šis ir ļoti aizraujošs projekts. Pirmo reizi darām kaut ko tādu. Tas ir nopietns un ilgs

darbs. Bet pēc laika Latvijas nedzirdīgajiem būs Marķa evaņģēlijs savā ZV.

Arī Maķedonijā nedzirdīgajiem vēl nav Bībeles viņu zīmju valodā. Redzēju, kā viņi ļoti enerģiski mācījās pareizi un skaisti parādīt Bībeles tekstus ZV. Visās nodarbībās aktīvi piedalījās arī Maķedonijas Nedzirdīgo biedrības prezidents Vasko Markovs, ZV tulkis no Nedzirdīgo biedrības, tulkis žurnālists no Maķedonijas televīzijas.

Mums bija lieliska dzirdīgā skolotāja Džesika Sore, kas izcili apgūvusi ZV un dažādās valstīs pasaulē mācījusi tulkot Bībeli zīmju valodā. Mēs ceram, ka Latvijas nedzirdīgie būs priecīgi par Bībeles video grāmatu latviešu zīmju valodā. ▲

Elita Skudra un Vineta Laudurga

Baltā galdauta svētki Rīgas skolā

3. maijā Rīgas Latviešu biedrības nama Līgo zālē Baltā galdauta svētki simboliski vienoja skolu, Rīgas Latviešu biedrību (šogad aprit 150) un tai pirms 10 gadiem skolas dāvāto skolēnu un skolotāju izšūtām ozolzilēm rotāto galdautu, kurā lasāmi latviešu dižgara dzejnieka un dižkoku atbrīvotāja I.Ziedoņa vārdi.

Latvijas neatkarības un brīvības stiprināšanā uzteicams ir ikviena darbs un ieguldījums, kam pamatā ir tautas ticība, cerība un mīlestība Lat-

vijai. Lai sakām paldies māksliniekiem I.Drullēm, I.Cirītei, D.Cirītim, muzeju pārstāvjiem A.Mednei, A.Brežim, A.Zumentei, A. Jermakovam, skolotājām V.Kanneniecei, V.Lindei, A.Briedei, L.Bauerei, V.Zikmanei, H.Puriņai, valodniecei I.Zuicēnai, Dz. Zēlcerei, Rīgas Latviešu biedrības priekšsēdētājam G.Gailītim, kuri pagodināja mūs ar savu klātbūtni un dalījās atmiņās par skolu un Latvijas neatkarības atgūšanas laiku.

Svētkos skanēja latviešu tautasdziesmas, kurās ierakstīti stipri vārdi stiprai un pārliecinātai nākamajai paaudzei, kura apzinās mūsu valsts brīvības vērtību. ▲

Skolas direktore Kristiāna Pauniņa

Pasākumi biedrībās jūnijā

RĪGĀ

6., 13., 27.06. pl.16.30 Informācijas vakars
20.06. pl.16.30 Ielīgojam Rītausmā

PLAVIŅĀS

16.06. pl. 12 Vasaras saulgrieži

SMILTENĒ

2.06 Uz festivālu Valmierā
7.06 pl.12 Pārrunas
9.06 pl.12 "Vesels sportā"
21.06 pl.12 Ielīgosim Jāņus ar jāņuzālēm
28.06 pl.12 Laikrakstu apskats

ALŪKSNE

5.,26.06 pl.12 Laikrakstu apskats
12.06 pl.12 Informācijas diena
15.06 pl.12 Nedzirdīgo ziņas
19.06 pl.12 Pārrunas

VALMIERĀ

2.06 pl.13 LNS pašdarbības festivāls
5.,12.,19.,26.06 pl.15,30 Dejas un kustības
7.06 pl.14 Informācija par nedzirdīgo dzīvi
14.06 pl.14 Laikrakstu apskats
21.06 pl.14 Gaidot Līgo svētkus
28.06 pl.14 "Ingas virtuve"

RĒZEKNĒ

5.,14.06 pl.13 Avīžu un žurnālu koplasišana
26.06 pl.12 Avīžu un žurnālu koplasišana
7.,19.06 pl.12 "Gribam visu zināt"
7.06 pl.14 Galdā spēles, atjautības uzdevumi
12.06 pl.13 Interesanti fakti
16.06 pl.10 Bērības svētki
16.06 pl.12 Iepazīstam Latgali!
21.06 pl.13 "Vasaras ēdienkartē"
28.06 pl.13 "Ko mēs zinām?"

DAUGAVPILĪ

5.,26.06 pl.13 Laikrakstu apskats

7.06 pl.13 Sporta spēle

12.06 pl.13 IK "Nezinīši"

14.06 pl.13 Info par nedzirdīgo dzīvi

19.06 pl.13 Ielīgosim Jāņus

KULDĪGĀ

7.,14.06 pl.10 Deju un kustību darbnīca
13.06 pl.11 Sieviešu klubiņš
15.06 pl.12 Informatīvā diena
16.06 pl.11 Ekskursija
18.06 pl.12 Lekcija (Beļakova, Freimane)

VENTSPILĪ

2.06 Uz festivālu Valmierā
5.06 pl.18 Interesu klubs "Sports"
7.,28.06 pl.11 Laikrakstu un žurnālu apskats
9.06 pl.11 Ekskursija uz Bukiem
12.06 pl.18 Sarunas par nedzirdīgo dzīvi
14.,21.06 pl.11 Jaunumi pasaulē
16.06 pl.14 Jāņu pikniks laivu bāzē
26.06 pl.18 Jaunumi Latvijā

LIEPĀJĀ

2.06 pl.12 Uz festivālu Valmierā
5.,12.,19.,26.06 pl.12 Laikrakstu un žurnālu apskats
7.,14.,21.,28.06 pl.18 Dejošanas nodarbības
5.,19.06 pl.14 Rokdarbu nodarbības
14.,28.06 pl.11 Kulinārijas nodarbības
21.06 pl.13 "Ielīgosim Jāņus"
26.06 pl.13 Jaunumi LNS mājas lapā un "Kopsolī"
27.06 pl.11 Nūjošanas nodarbība

**Nākamais numurs
29. jūnijā**

Mīļi sveicam!

Jūnija jubilāriem – tuvinieku laimes vēlējumus, draugu smaidus, ģimenes mīlestību, savējo uzmanību, sirsnību un atbalstu ne tikai svētku brīžos, bet arī ikdienā!

Lai prieks par gadiem, kas aizvadīti, un par tiem, kas vēl priekšā!

Rēzeknes biedrībā

2. 06 FEODORA KALVĪTE
10. 06. VERONIKA VAGALE
24. 06 REGĪNA MIZERE

Smiltenes biedrībā

17.06. OLGA OZOLA

Rīgas biedrībā

4. 06 DAINA GRUZDIŅA-CĪRULE
4. 06 LĪGA ABAKOKS
6. 06 INTA VEIDEMANE
6. 06 JĀNIS PRIEDĪTIS
6. 06 JURIS ELBROTS
11. 06 KIRA SKAČKOVA
14. 06 ZINAIDA GAVRIĻUKA
23. 06 VALDIS KRAUKLIS

Valmieras biedrībā

26.06. VLADIMIRS SEROVS

Daugavpils biedrībā

29. 06. ELVĪRA ČAIKA

Pateicība

Saulītes sveiciens no Madonas! No sirds pateicos visiem par man vēltīto uzmanību dzimšanas dienā. Man bija liels savīļojums, lasot interviju Kopsolī ar mani kā LNS Goda biedri un atsaucot atmiņā tālus notikumus par darba gaitām mūsu LNS un Smiltenes biedrībā. It īpaši par to foto redzamo kūku LNS prezidenta Pavlina dzimšanas dienā 1995. gadā. Arī tā ir vēsture...

Lai jums visiem laba veselība, un lai mums, nedzirdīgajiem, vienmēr blakus būtu mūsu Kopsolītis!

Jūsu Dzintra Herbste

Līdzjūtība

*Noriet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama.
Nolīkst klusi sirmā galva,
Saulēs ceļu aiziedama.*

Mūžībā aizgājusi mūsu biedre **HELĒNA KLAPOTE** (26.05.1937 – 24.04.2018),

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ģimenei, tuviniekiem un draugiem. Lai viegla smiltis!

Rīgas RB biedrība

Valmieras domā un rēķā

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS 22. AMATIERMĀKSLAS FESTIVĀLS

2. jūnijā

STŪRU STŪRIEM TĒVU ZEME

Programmā:

- plkst. 12 Gājiens (no Semināra un Rīgas ielu kustojuma)
- plkst. 13 Koncerts Valmieras Kultūras namā
- plkst. 16:30 Vakara balle Valmieras Kultūras namā

IEEJA BRĪVA